

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208483
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8717208483.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

22

9C/38/2017

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C., D. E.XXX, právne zastúpená: Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom AK ul. Janka Kráľa č.7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti žalovaným: 1/ Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom: Karadžičova 17, 825 22 Bratislava č.26, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: Advokátska kancelária SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO:36 853 186, 2/ KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefanovičova č.4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 o návrhu na zaplatenie sumy 10 686,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

23

9C/38/2017

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 10.668 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10.668,- eur od 01.02.2017 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jej právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera – advokáta, č.ú. IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

II. Súd konanie do sumy 18,- eur z a s t a v u j e.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobkyňa m á voči žalovaným 1/ a 2/ n á r o k na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaných na úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu neuhradeného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Uviedla, že dňa 2.10.2014 viedol C. G. dodávkové vozidlo typ Fiat Ducato ŠPZ H. XXXXX, po ceste 111. triedy č. 018156, od obce Hôrka smerom do Spišského Štiavnika resp. do Vydrička, kde pred križovatkou v tvare Y z doposiaľ nezistených príčin prešiel do protismeru a narazil do oproti idúceho OMV Škoda Felícia ŠPZ: I. XXX J., pričom vodičovi OMV C. B. ml. spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 mesiacov, spolujazdcom C. B. st. ľahkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 3 týždne, K. B. ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 6 mesiacov a A. B., teda jej, ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 mesiacov.

2. Motorové vozidlo vodiča G. bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené v spoločnosti Wüstenrot poisťovňa, a. s., teda u žalovaného v 1.rade. Auto vodiča C. B. ml. bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené v spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., teda u žalovaného v 2.rade. Za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka prevádzateľ motorového vozidla. Žalobkyňa si písomne listom zo dňa 5.12.2016, na základe Znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016 uplatnila voči obom žalovaným nárok na náhradu za bolestné II. vo výške 35 bodov - 619,- Eur v zmysle zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného II. bol 3.1.2016 (str. 10 posudku). Žalobkyňa si písomne listom zo dňa 5.12.2016, na základe Znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016 uplatnila voči obom žalovaným nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 570 bodov - 10 067,- Eur v zmysle zákona č.437/2004 Z.z.o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia sťaženie spoločenského uplatnenia bol 21.1.2016 (str. 10 posudku). V zmysle Opatrenia MZ SR z 18. mája 2016 17/2016 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 je hodnota jedného bodu 17,66 Eur.

3. Žalovaný v 1.rade listom zo dňa 29.12.2017, doručený právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 4.1.2017 oznámil, že nebude plniť požadovanú náhradu škody, pretože nie je uzavreté šetrenie základu právneho nároku. Žalovaný v 2.rade listom zo dňa 11.1.2017, doručený právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 13.1.2017 oznámil, že nebude plniť požadovanú náhradu škody, pretože nie je uzavreté šetrenie základu právneho nároku.

4. Takéto konanie žalovaných je podľa žalobkyne v rozpore so zákonom . Poukázala na ust. § §11 odseky 6- 8) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení . Škoda jej bola spôsobená prevádzkou motorových vozidiel. Zodpovednosť prevádzkovateľov je založená na objektívnom princípe zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla. Právny základ nároku a rozsah zodpovednosti je daný tým, že ide o spolujazdkyňu, ktorá utrpela škodu v dôsledku stretu dvoch osobných motorových vozidiel. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť len na vyporiadanie medzi prevádzateľmi dopravných prostriedkov, ktoré sa stretli, nie však na posúdenie nároku na náhradu škody uplatnenej treťou osobou, vezúcou sa v jednom z týchto vozidiel. Jej zodpovedajú za škodu prevádzateľa zúčastnených vozidiel podľa zásad objektívnej zodpovednosti v zmysle § 427 až 430 Občianskeho zákonníka, v prípadnom spojení s ustanovením § 438 Občianskeho zákonníka (R 6/1984). Ak pri strete prevádzok dôjde ku škode na zdraví alebo na veciach tretej osoby, inej než sú prevádzatelia, nemožno vo vzťahu k nej použiť ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k tretím osobám prevádzateľa zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka, a to spoločne a nerozdielne podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka (R 70/1969). Medzi sebou sa potom vyporiadajú podľa hľadísk uvedených v § 431 Občianskeho zákonníka. Ak tretia osoba nesie na škode podiel v dôsledku svojho zavinenia, jej nárok na náhradu škody sa posúdi podľa ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola v čase dopravnej nehody pripútaná bezpečnostným pásom a vodič nepožil alkoholické nápoje, preto sa poškodená na vzniku škody žiadnym spôsobom nespoluodpovedala v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade

má poškodená právo, aby jej škodu spoločne a nerozdielne nahradili poisťovatelia motorových vozidiel, ktoré sa stretli a v dôsledku tohto stretu ona utrpela škodu. Prípadný výsledok trestného konania vo veci nemá na predmetný spor žiadny vplyv a preto poškodená nemôže čakať s uplatnením nároku na jeho skončenie. Mala za to, že žalovaní sa dostali do omeškania s platením náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 1.februára 2017, keďže listy oboch žalovaných o odmietnutí plnenia za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia boli doručené právnomu zástupcovi v januári 2017, a teda si uplatnila aj nárok na zákonné úroky z omeškania.

5. Žalovaný v 1.rade v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí, považuje ju za predčasne podanú, a preto nedôvodnú. Nárok žalobkyne za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolestné a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v celom rozsahu neuznal, nakoľko nebolo právoplatne skončené trestné konanie proti p. G., pričom zo znaleckého posudku vypracovaného v prípravnom konaní vyplýva, že tento nie je zodpovedný za vznik predmetnej dopravnej nehody. Preto žalovaný v 1.rade namietol právny základ uplatneného nároku. Poukázal na viaceré súdne konania vedené v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, na skutočnosť, že v jednom bolo podané dovolanie (žalobkyňa K. B.), v ďalšom (žalobkyňa K. B.) bolo podané odvolanie, ďalšie (žalobkyňa K. B.) nebolo rozhodnuté, odvolanie bolo podané aj v konaní, kde je žalobkyňou A. B., na základe zhodného návrhu s prebiehajúcim konaním, kde bol žalobcom C. B., bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/121/2015, prerušené bolo aj ďalšie konanie, kde bol žalobcom C. B., bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/121/2015. Primárne navrhol aj toto prebiehajúce konanie prerušiť do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 4T/121/2015 vedeného proti obžalovanému C. G., vodičovi motorového vozidla Fiat Ducato. Uviedol, že nárok uplatnený žalobkyňou je závislý od právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní. Súd sa teda musí zaoberať tým, či poistený u žalovaného v 1.rade porušil pravidlá cestnej premávky. Ak nie, iba skutočnosť, že svojim vozidlom jazdil v danom čase a na danom mieste a prišiel do kontaktu s vozidlom, ktorého vodič porušil pravidlá cestnej premávky (vozidlo poistené u žalovaného v 2.rade), nie je v príčinnej súvislosti so vznikom škody a teda nezakladá mieru jeho účasti na vzniku škody. V prípade preukázania výlučnej zodpovednosti vodiča vozidla poisteného u žalovaného v 2.rade by miera zodpovednosti na spôsobenej škode prešla na žalovaného v 2.rade v rozsahu 100%. Poukázal na komentár k § 428 Občianskeho zákonníka v súvislosti s tým, že podľa výsledkov trestného konania by tu bola možnosť špeciálnej liberácie z objektívnej zodpovednosti u žalovaného v druhom rade. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na komentáre k ustanoveniu § 431 Občianskeho zákonníka, napr. na to, že na posúdenie účasti dvoch alebo viacerých motorových vozidiel na vzniku škody môže civilný súd vziať do úvahy i názor trestného súdu a navrhol, aby sú konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania.

6. Žalovaný v 2.rade v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobu považuje za predčasne podanú, nedôvodnú, namietol svoju pasívnu legitímáciu v konaní a žiadal žalobu zamietnuť. Mal za to, že z relácie dopravnej polície, ako aj ďalších dôkazov vyplýva, že predmetnú dopravnú nehodu zavinil vodič C. G.. V trestnej veci nebolo zistené spoluzavinenie vodiča C. B., nebolo preukázané, že by aj prevádzkou motorového vozidla Škoda Felícia, poisteného u žalovaného v 2.rade, bola daná príčinná súvislosť so vznikom škody, ktorú v dôsledku dopravnej nehody utrpela žalobkyňa. Nebola zistená žiadna skutočnosť, z ktorej by bolo možné odvodiť objektívnu zodpovednosť prevádzateľa vozidla Škoda Felícia, a teda nie je uňho daná zodpovednosť za škodu vo vzťahu k žalobkyňi. Samotnú účasť motorového vozidla na dopravnej nehode nemožno automaticky spájať s objektívnou zodpovednosťou za škodu. V predmetnej veci sa nejdená o spoločnú zodpovednosť viacerých prevádzateľov, nakoľko škoda bola spôsobená výlučne osobitnou povahou prevádzky škodcu, ktorým je C. G., a preto nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spoločnej zodpovednosti. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. sa poistenie zodpovednosti za škodu vzťahuje len na toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na to, aby bol poisťovateľ povinný uhradiť za poisteného poškodenému škodu, je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla. Skutočnosť, že žalovaný v 2.rade nie je v konaní pasívne legitimovaný preukazuje aj C. B. ml., ktorý v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 9C/307/2016 žaloval výlučne tu žalovaného v 1.rade a len voči nemu si uplatňuje náhradu škody titulom ublíženia na zdraví, bolestného, keďže, ako tam tvrdil, predmetnú dopravnú nehodu malo spôsobiť výlučne motorové vozidlo Fiat Ducato, ktoré viedol vodič C. G.. Napriek tomu, že žalobkyňa v konaní predložila listinu - uplatnenie nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, žalovaný v 2.rade namietol jej

doručenie, vo svojom systéme ju neeviduje. Žalobkyňou predložená listina žalovaného v 2.rade zo dňa 11.1.2017 označená ako Poistná udalosť číslo 9524832386 zo dňa 2.10.2014 sa týka uplatneného nároku na bolestnom, pričom bolestné bolo uplatnené zo strany žalobkyne listinou zo dňa 10.6.2016. Uvedený nárok však nie je predmetom tohto konania. Poukázal aj na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b) bod 1 a § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP, a teda, aj keby bol za škodu zodpovedný vodič vozidla Škoda Felícia, teda C. B., tak by žalobkyňa nemala nárok na náhradu nákladov spojených s právnym zastúpením vo vzťahu k nemu, pretože v čase vzniku škodovej udalosti žila v domácnosti s C. B..

7. V písomnom vyjadrení žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom uviedla, že žalovaní si nesprávne zamieňajú zavinenie a zodpovednosť. Pokiaľ by vedené trestné konanie proti C. G. skončilo tak, že nie je možné preukázať, zavinenie ani jednému vodičovi, podľa výkladu žalovanej by žalobkyňa nemala nárok na náhradu škody resp. nikto by jej za škodu nezodpovedal, čo je neprijateľné a neakceptovateľné. Práve kvôli takýmto situáciám Občiansky zákonník predpokladá prísne objektívnu zodpovednosť prevádzkovateľov motorových vozidiel, a to najmä z dôvodu ochrany práv poškodených. Žalobkyňa sa ocitla v ťažkej životnej situácii, kedy si dokonca na liečbu musí požíčať peniaze, pretože jej žalovaní odmietajú mimosúdne platiť. Nepoprela, že v konaní musí byť preukázané, kto za škodu žalobkyňi zodpovedá, pretože na toho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a tým pádom poškodený má právo žalovať priamo poisťovateľa v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z., avšak skutočnosť, kto za škodu zodpovedá je v konaní preukázaná bez akýchkoľvek pochybností - za škodu žalobkyňi zodpovedajú prevádzkovatelia motorových vozidiel zrážkou, ktorých utrpela žalobkyňa škodu. Právny základ zodpovednosti resp. povinnosť plniť preukázané nároky na náhradu škody žalovaných v 1. a 2. rade je daný tým, že žalobkyňa, ako poškodená utrpela škodu v dôsledku stretu prevádzok, čelnej zrážky, dvoch motorových vozidiel ako spolujazdec.. Obom žalovaným bolo uplatnenie nároku na náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 5.12.2016 doručené a títo na toto podanie reagovali negatívnym spôsobom, avšak je v nej viac nárokov resp. viac poškodených ako vyplýva z textu. V prípade, že by žalovanému v čase jeho vyjadrenia táto písomnosť doručená nebola, poukázala na to, že žalovaný v 2. rade tvrdí, že mu žaloba bola doručená 29.11.2017 spolu s prílohami a Znaleckými posudkami, teda v tento deň mal možnosť začať šetriť poistnú udalosť.

8. Na pojednávaniach právny zástupca žalobkyne v plnom rozsahu trval na podanej žalobe. Predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove 22Co/29/2017-249 zo dňa 13.11.2018, kde krajský súd rozhodoval medzi tými istými stranami sporu, a kde potvrdil rozsudok okresného súdu a v tom konaní si žalobkyňa uplatňovala náhradu bolestného. Keď žalovaný v 2.rade v tomto konaní namietal, že mu nebola doručená výzva, ktorou si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 5.12.2016, tak predložil podacie lístky a nakoniec súd aj oboznamoval reakciu poisťovne na toto uplatnenie žalobkyňou. Pokiaľ ide o znalecký posudok, ten má všetky náležitosti, ktoré má mať. Tak ako v tomto konaní, žalovaní reagovali v iných konaniach, aj napríklad ohľadom namietaných trov. Krajský súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania. Musia byť splnené 2 kumulatívne podmienky, aby nemala nárok na náhradu trov, a to, že žijú v spoločnej domácnosti čo žijú a musel byť osobu, ktorá jej škodu spôsobila, alebo ktorá je za škodu zodpovedná, čo manžel nie je. Znalec pripojil k znaleckému posudku jednu lekársku správu, ktorú považoval za relevantnú. Jeho posudok dáva odpoveď na všetky otázky, obsahuje všetky náležitosti, ktoré má obsahovať. Poškodení tu nebudú predkladať nejaké lekárske správy, ktoré bude hodnotiť a spochybňovať niekto v poisťovni, kto na to ani nemá kompetencie. Ak žalovaní majú nejaké námietky voči posudku, vzhľadom na koncentráciu konania si mali dať urobiť nezávislý znalecký posudok. Žalovaní majú všetky listiny, na ktoré poukazuje znalecký posudok, aj keď nie v tomto konaní ale v konaní kde sa riešilo bolestné.

9. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že má trvalé následky, berie ešte lieky. D. L. je robil vyšetrenia, bola uňho v ordinácii. Aj v súčasnosti ju bolí krčná chrčtica, aj ruka. Berie Novalgin a Algifen. V súčasnosti sa lieči u D. K., je na invalidnom dôchodku. Pred dopravnou nehodou nepracovala. Žije v spoločnej domácnosti s manželom a s deťmi. Nemôže vykonávať ani bežné domáce práce, nemôže sa zohnúť, ak sa zohne nemôže vstať. Na rehabilitácie nechodí.

10. Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade na pojednávaní uviedla, že zotráva na písomných vyjadreniach. Mala za to, že doposiaľ nie je ustálená objektívna zodpovednosť. Vec je v štádiu šetrenia. Navyiac v spise sa nenachádzajú aktuálne lekárske správy tak, ako to v písomných podaniach uviedli. Na základe toho, čo predložené bolo, poisťovňa plniť nemôže. Trvala na prerušení konania.

11. Právny zástupca žalovaného v 2. rade na pojednávaní poukázal na písomné vyjadrenia, na to, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na základe znaleckého posudku, ktorý vypracoval D. L.. V zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení sa náhrada škody na zdraví, či už titulom bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia uplatňuje na základe lekárskeho posudku a lekársky posudok spracoval posudzujúci lekár a vydalo zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Taktiež, ak je posudzujúcim lekárom lekár starostlivosti alebo ak rozsah následkov presiahol 200 bodov, nielen lekár to spracováva, ale aj primár, pričom posudzujúcim lekárom v zmysle zákona je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného, teda v tomto prípade žalobkyňu. V uvedenej veci znalecký posudok nebol predložený takým posudzujúcim lekárom a predložený znalecký posudok je nekompletný, neobsahuje všetky lekárske správy a nie je zrejmé, koľko bodov znalec priznal za jednotlivé položky. Po nahliadnutí do posudku vzal späť túto argumentáciu. Navrhol doložiť lekárske správy, ktoré spomínala právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade 19.4.2018. Zdravotný stav žalobkyne bol ustálený pre sťaženie spoločenského uplatnenia 21.1.2016, ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku, avšak žalobkyňa požaduje výšku jednotlivého bodu taktiež za rok 2016 a nie za rok 2015, nakoľko suma za 1 bod sa určuje ako 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistená štatistickým úradom za kalendárny rok predchádzajúcim roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu spoločenského uplatnenia. Aj by si dali vypracovať znalecký posudok, ale na základe 1 lekárskej správy, ktorá v spise je, to nie je možné. Navrhol, aby súd vykonal vo veci znalecké dokazovanie. Žalobkyňa si uplatňuje v nemalej výške sťaženie spoločenského uplatnenia a aj z praxe mal vedomosť, že posudky MUDr. Holešovského, nie sú vždy v celom rozsahu potvrdené.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„I. Súd návrh žalovaného v 1. rade na prerušenie konania z a m i e t a.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 10 686,- EUR spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10 686,- EUR od 1.2.2017 až do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet jej právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera - advokáta vedený vo VÚB a.s., č. ú. F..

III. Žalobkyňa má voči žalovaným nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

13. Proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade. Uviedol, že súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia je preukázaný na základe znaleckého posudku MUDr. Holešovského, ktorý bol predložený zo strany žalobkyne, pričom neobsahoval žiadnu zdravotnú dokumentáciu, z ktorej znalec pri vypracovaní posudku vychádzal, dokonca táto nie je v posudku ani konkretizovaná. Žalovaný preto namietal znalecký posudok z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a nemožnosti overenia správnosti bonifikácie jednotlivých položiek, ktoré boli zo strany MUDr. Holešovského žalobkyni priznané. Z uvedeného dôvodu navrhol doplnenie dokazovania súkromnoznanleckým posudkom v zmysle ust. § 209 CSP v spojení s ust. § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z., účelom ktorého malo byť posúdenie adekvátnosti bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného určeného zo strany MUDr. Zdenka Holešovského. Predpokladom vypracovania posudku je zdravotná dokumentácia žalobkyne súvisiaca s uplatňovanou škodou na zdraví. Táto však nebola súčasťou súdneho spisu a žalobkyňa ju napriek žiadosti žalovaného v 2. rade odmietala predložiť. Súd prvej inštancie rovnako odmietol návrh žalovaného v 2. rade, aby bola žalobkyni uložená povinnosť predložiť príslušnú zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s uplatňovanou škodou na zdraví. V súdnom spise sa okrem znaleckého posudku MUDr. Holešovského nenachádzala zdravotná dokumentácia, z ktorej by bolo možné posúdiť opodstatnenosť výšky sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorá bola na základe znaleckého posudku priznaná zo strany MUDr. Holešovského. Zdravotná dokumentácia nebola ani súčasťou znaleckého posudku, na základe ktorého si žalobkyňa predmetný nárok uplatňuje. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, z akých konkrétnych dôkazov vychádzal. Napriek námietke žalovaného v 2. rade, ktorý poukázal na to, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu škody v roku 2016, a teda pri výške nároku je potrebné vychádzať z hodnoty jedného bodu platnú za rok 2015, súd prvej inštancie priznal žalobkyni hodnotu jedného bodu platnú pre rok 2016. Preto považuje rozhodnutie v III. výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu

10.686,- eur za nesprávne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho záveru, keď zaviazal žalovaných v I. a II. rade uhradiť žalobkyni spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.686,- eur od 01.02.2017 do zaplatenia. Pokiaľ ide o prípadnú povinnosť poisťovne hradiť poškodenému úroky z omeškania, tieto sú upravené v ust. § 11 ods. 6 a nasl. zákona o PZP. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnomu záveru, ktorý nemá základ v platnej právnej úprave tým, že priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania od 01.07.2017. Žalovaný v 2. rade namietal skutočnosť, že mu mal byť doručený list zo strany žalobkyne zo dňa 05.12.2016 označený ako Uplatnenie nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Takáto listina mu doručená nebola a jej doručenie žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala. Negatívna odpoveď zo strany žalovaného sa netýkala nároku, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, ale nárok titulom bolestného. Absentuje akýkoľvek právny základ pre uloženie povinnosti žalovanému v 2. rade zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania od 01.02.2017 do zaplatenia. Žalovaný vyjadril názor, že sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti poisťovne vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) a b). Žaloba bola podaná predčasne, nakoľko v čase podania žaloby nebolo ukončené šetrenie, resp. likvidácia predmetnej poistnej udalosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa žalovaný v 2. rade dostal do omeškania, preto považuje za svojvoľné a v rozpore s právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie ani dostatočne neodôvodnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď rozhodol o trovách konania tak, že žalobca má voči žalovaným v I. a II. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a títo sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne. Odvolanie voči rozsudku podal aj žalovaný v 1. rade, ktoré odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala mu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne poukázal na to, že trestné konanie vedené voči p. G. nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Obžalovaný v predmetnom trestnom konaní popiera svoju vinu a proti rozsudku súdu prvého stupňa ktorým bol uznaný za vinného, podal odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 4T/121/2015 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Mal za to, že uplatnený nárok žalobkyne je závislý od právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní vedenom proti p. G.. Trval na názore, že až na základe právoplatného a konečného záveru trestného konania možno posúdiť, či sú nároky žalobkyne voči žalovanému v 1. rade dané. Z ust. § 431 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákon predpokladá vzájomnú účasť prevádzkovateľov na ich strete a určuje, že miera zodpovednosti sa určí podľa ich účasti na spôsobenej škode. Súd mal skúmať, či sa obaja prevádzkovatelia podieľali určitou mierou na vzniku škody alebo jej vznik vyplýva výlučne z konania, resp. opomenutia jedného prevádzkovateľa, pričom rovnaké závery vyplývajú aj z judikátu R 64/1972. Ak by sa v trestnom konaní právoplatne preukázalo, že dopravná nehoda nastala tak ako tvrdí obžalovaný, C. G., teda, že príčinou jej vzniku bola na strane vodiča vozidla poisteného u žalovaného v 2. rade, ktorý prešiel do protismeru, čoho následkom narazil do vozidla obžalovaného, takýto priebeh dopravnej nehody zakladá dôvod pre aplikáciu ust. § 428 Občianskeho zákonníka, t.j. liberáciu z objektívnej zodpovednosti. Súd prvej inštancie zamietol návrhy na doplnenie dokazovania predložené žalovanými, čím znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Opakovane žiadal, aby žalobkyňa predložila lekárske správy na preverenie záverov znaleckého posudku. Pokiaľ ide o výšku priznanej istiny, otázku výšky nároku považuje za sekundárnu, keďže primárne namietal právny základ žalobou uplatneného nároku.

14. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd Uznesením sp. zn. 13Co/51/2020 – 213 zo dňa 16.6.2021 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení o. i. uviedol, že odvolania žalovaných sú dôvodné, keď závery súdu prvej inštancie je jednak potrebné považovať za predčasné, ako i za dostatočne neodôvodnené, a tak nepreskúmateľné.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v §§ 427 až 431 OZ. je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti, na vznik ktorej sa nevyžaduje zavinené konanie.

Podľa § 427 ods. 2 OZ zodpovedným subjektom je prevádzkovateľ dopravného prostriedku. Subjektom tejto zodpovednosti môže byť aj osoba odlišná od osôb uvedených v § 427 OZ, ak sú splnené podmienky ustanovené v § 430 OZ. Aj pre prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov platí zásada vyjadrená v ust. § 420 ods. 2 OZ, podľa ktorej škoda je spôsobená

právnickou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. V záujme tretích osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. U prevádzkovateľa motorového vozidla je toto riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škody spôsobené ich prevádzkou zmiernené tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších prepisov). Prevádzkovateľ motorového vozidla ostáva zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky, vodič motorového vozidla, ktorý nie je jeho prevádzkovateľom a za škodu podľa § 427 a nasl. OZ zodpovedá len vtedy, ak sú u neho splnené podmienky ustanovené v § 430 OZ, podľa prvej vety ods. 1 ktorého namiesto prevádzkovateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bez vedomia alebo proti vôli prevádzkovateľa. Podľa druhej vety ods. 1 § 430 OZ prevádzkovateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nebalosťou umožnil. Objektívna zodpovednosť za škody spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku je pomerne prísna, pretože takmer vylučuje možnosti liberácie prevádzkovateľa. Vyplýva to z prvej vety ust. § 428 OZ, podľa ktorej sa prevádzkovateľ svojej zodpovednosti nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Liberácia prevádzkovateľa (zbavenie sa zodpovednosti) prichádza do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke alebo ak prevádzkovateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho očakávať.

Z obsahu spisu vyplýva skutočnosť, že žalobkyni vznikla škoda na zdraví ako spolujazdkyni pri dopravnej nehode, účasť na ktorej mali prevádzatelia oboch motorových vozidiel. Prichádza teda do úvahy zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov ako osobitná zodpovednosť, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Žalobkyni ako dopravovanej osobe bola spôsobená škoda stretom prevádzky dvoch prevádzateľov, a preto správne súd prvej inštancie uviedol, že obaja zodpovedajú za škodu, ktorá vznikla žalobkyni solidárne a títo sa následne vysporiadajú medzi sebou podľa účasti na spôsobenej vzniknutej škode v zmysle ust. § 439 OZ. Nakoľko prevádzatelia motorových vozidiel mali uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovaných, žalobkyňa ako poškodená je oprávnená uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľom.

Za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla spôsobenú žalobkyni zodpovedá prevádzateľ tohto dopravného prostriedku v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka. Trestná zodpovednosť pána C. G., poisťovca žalovaného v 1. rade doposiaľ právoplatne preukázaná nebola. Nedá sa pritom vylúčiť ani zodpovednosť vodiča druhého motorového vozidla účastného na dopravnej nehode pána C. B. D., ktorý mal svoje motorové vozidlo poistené u žalovaného v 2. rade. Aj keď sa žalovaný v 2. rade bráni zodpovednosti za škodu s poukazom na to, že výsledky trestného konania zatiaľ smerujú k určeniu zodpovednosti za dopravnú nehodu a za škodu na zdraví práve vo vzťahu k C. G. ako prevádzateľovi motorového vozidla Fiat Ducato, žalovaný v 1. rade má za to, že pokiaľ nie je ukončené trestné stíhanie a určenie zodpovednosti vodiča motorového vozidla Fiat Ducato, nemožno otázku zodpovednosti za spôsobenú škodu žalobkyni vyriešiť.

Odvolačný súd konštatoval, že súd prvého stupňa správne postupoval, ak nezohľadnil obranu žalovaného v 1. rade spočívajúcu v tom, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, kto dopravnú nehodu zaviniť, nakoľko pán G., ako osoba trestne stíhaná za ublíženie na zdraví svoju vinu popiera, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4T/121/2015, pričom uvedené konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené a predmetná vec bola opätovne posudzovaná na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/26/2017-650, keď napadnutý rozsudok bol zrušený a vec bola opätovne vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že v predmetnej právnej veci doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Odvolačný súd považoval postup súdu prvej inštancie, keď zaviazal poisťovateľov oboch prevádzateľov k náhrade škody na zdraví žalobkyni spoločne a nerozdielne ako spravodlivé vyriešenie nároku žalobkyne na náhradu bolestného z dopravnej nehody s tým, že následne sa žalovaní medzi sebou vysporiadajú po skončení trestného stíhania.

Za dôvodnú však odvolací súd vyhodnotil námietku žalovaných vo vzťahu k náležitostiam znaleckého posudku MUDr. Holešovského a zamietnutiu návrhu žalovaných na vykonanie nového znaleckého posudku. Ako vyplýva z obsahu spisu a znaleckého posudku, tento neobsahuje prílohy podľa ust. § 17 ods. 4 písm. e) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, teda prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku (zdravotnú dokumentáciu). Príloha znaleckého posudku je tvorená len žiadosťou o vytvorenie znaleckého posudku.

Odvolačný súd nesúhlasil so súdom prvej inštancie, ktorý vo svojom odôvodnení v bode 43. uviedol, že znalecký posudok č. 4/2016, ktorý tvorí prílohu žaloby, obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré má

posudok obsahovať a je odborným podkladom pre súdne rozhodnutie ohľadom nárokov uplatnených v prebiehajúcom konaní. Znalecký posudok neobsahuje zdravotnú dokumentáciu týkajúcu sa zranení žalobkyne, ktoré utrpela pri predmetnej dopravnej nehode. Súd prvej inštancie v bode 15. svojho rozhodnutia uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z lekárskeho správ, ktoré však nie sú súčasťou súdneho spisu. Keďže nie je možné oboznámiť sa s lekárskeho správami, na základe ktorých bol vypracovaný znalecký posudok, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné.

Odvolačný súd nepovažoval za správny postup súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaných na vykonanie nového znaleckého posudku, pretože námietky žalovaných považoval za nedôvodné a uviedol, že znalecký posudok sa žalovaným „nepáčil“. Žalovaní však dôvodne namietali znalecký posudok pre absenciu zdravotnej dokumentácie, na základe ktorej mal byť vypracovaný, a ktorá v priebehu prvoinštančného konania nebola žalobkyňou predložená. Preto odvolací súd považoval za potrebné, aby súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalovaných na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom, ktorý bude obsahovať aj zdravotnú dokumentáciu žalobkyne potrebnú na rozhodnutie o uplatnených nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia.

15. Po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie postupoval v zmysle pokynov odvolacieho súdu a riadil sa jeho právnym názorom, ktorým je viazaný. Uznesením 9C/38/2017-247 zo dňa 26.8.2022 nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia a na jeho vykonanie ustanovil znalca MUDr. Mariána Seleckého.

Znalec podrobne a fundovane odpovedal na otázky položené mu v uznesení súdu. Uviedol, aké zranenia utrpela žalobkyňa v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 2.10.2014, popísal chronologický priebeh liečby žalobkyne po dopravnej nehode, uviedol, aké trvalé následky zanechala dopravná nehoda u žalobkyne.

Na podklade predloženej zdravotnej dokumentácie znalec vykonal bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., ktoré žalobkyňi za predmetnú dopravnú nehodu prináleží. Celkový počet bodov za bolestné znalec stanovil na 815 bodov (bolestné č. I – 780 bodov a bolestné č. II. uplatňované v konaní – 35 bodov) a za sťaženie spoločenského uplatnenia na 570 bodov.

Ak sa mal znalec vyjadriť k tomu, kedy bol ustálený zdravotný stav žalobkyne pre ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že ohľadom hodnotenia bolestného č. I. bol rok 2015 rokom, kedy sa mohlo prvýkrát ohodnotiť bolestné vzhľadom ku poraneniám vzniknutým úrazom zo dňa 2.10.2014. Pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia č. I. poukázal na zákon č. 437/2004 Z. z. o odškodňovaní za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého možno trvalé následky poranení a zhodnotenie zhoršenia spoločenského uplatnenia posúdiť po uplynutí 12 mesiacov od úrazu. Pri hodnotení bolestného č. II. D. F. súhlasil so znaleckým posudkom MUDr. Holešovského. Uviedol, že podľa § 3 ods. 4, ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť, ako za poškodenie na zdraví, s ktorou možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať. Poškodená bola hospitalizovaná od 3.12.2015 do 4.12.2015 na oddelení úrazovej chirurgie a JIS Nemocnice Poprad, a.s.. Počas hospitalizácie bola dňa 3.12.2015 operovaná. Pri operácii jej boli odstránené z tela ramennej kosti vľavo vnútrodreňovo zavedené drôty. Stehy boli odstránené dňa 11.12.2015. Na základe zákona č. 437/2004 Z. z. možno bolestné v danom prípade ohodnotiť nasledovne: 239 – extrakcia OS materiálu z dreňovej dutiny ramennej kosti vľavo pri operácii dňa 3.12.2015 – položka porovnaná s rozsiahlejšou incíziou. Rok 2015 bol rokom, kedy sa mohlo prvýkrát ohodnotiť bolestné II. vzhľadom ku operácii. Rok 2016 bol rokom na možné prvotné hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Znalec D. F. súhlasil s bodovým ohodnotením bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v žalobkyňou predloženom znaleckom posudku MUDr. Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016.

Pokiaľ ide o to, či zranenia u žalobkyne zanechali trvalé následky a ak áno, k akému dátumu došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne tak, aby bolo možné stanoviť rozsah trvalých následkov na jej zdravotnom stave znalec uviedol, že medzi trvalé následky patria jazvy v oblasti čela a záhlavia hlavy, jazva v oblasti lakťa vľavo, obmedzenie hybnosti krčnej chrbtice, ľahké obmedzenie hybnosti v oblasti lakťového a ramenného kĺbu vľavo. Dátum ustálenia zdravotného stavu a dátum stanovenia trvalých následkov určil na január 2016. Poukázal na operačnú stabilizáciu ramena tromi intramedulárnymi prútmi, ktorá bola sprevádzaná ich penetráciou cez kosť proximálne v horných častiach ramennej kosti. Tu poukázal na fotodokumentáciu, ktorá je prílohou znaleckého posudku. Toto môže viesť aj k iritačným bolestiam a obmedzeniu hybnosti v ramene. Preto definitívne stanovenie rozsahu pohybu v ramene a lakti stanovil znalec až po extrakcii drôtov, zahojení rany a intramedulárnej oblasti.

Pokiaľ ide o dôvodnosť a správnosť určenia bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle znaleckého posudku MUDr. Holešovského pod položkami 304c (obmedzenie pohyblivosti krčnej chrbtice stredne ťažkého stupňa, 335a (obmedzenie pohyblivosti ľavého laktového kĺbu ľahkého stupňa u praváka), 433a (koloidná jazva v oblasti ľavého laktového kĺbu na ploche 14 cm² povrchu tela) a 432a (hypertrofická jazva v oblasti čela na ploche 8 cm²), znalec MUDr. Selecký sa stotožnil so znaleckým posudkom MUDr. Holešovského.

16. Žalobkyňa zastúpená právnym zástupcom nemala námietky voči kontrolnému znaleckému posudku. Uviedla, že jediným rozdielom oproti znaleckému posudku MUDr. Holešovského je dátum ustálenia jej zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného II, keď Dr. Holešovský stanovil tento dátum na 3.1.2016 a Dr. Selecký na 3.12.2015. Vzhľadom na uvedené je potrebné pri výpočte bolestného II vychádzať z hodnoty bodu za rok 2015, teda z hodnoty 17,16 €, čo predstavuje sumu 601,- € (35b x 17,16 €) oproti pôvodne uplatnenej sume za bolestné II. vo výške 619,- €. Žalobu v sume rozdielu 18,- € zobrala späť.

17. Žalovaný v 1. rade nemal výhrady voči kontrolnému znaleckému posudku. Uviedol, že nárok žalobkyne nebolo možné objektívne vyhodnotiť v rámci likvidácie poisťnej udalosti a ani v súdnom konaní, keďže žalobkyňa neposkytla potrebnú súčinnosť v podobe predloženia svojej zdravotnej dokumentácie a fotodokumentácie jaziev. Relevantnosť námietok a legitímnosť požiadavky žalovaného napokon preukazuje aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.6.2021 č.k. 13Co/51/2020-213. Z dôvodov na strane žalobkyne bol žalovaný de facto vylúčený z možnosti objektívneho zistenia dôvodnosti a rozsahu nároku na náhradu škody na zdraví. Namietal preto uplatnený nárok na úroky z omeškania. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania žiadal aplikovať § 257 CSP pre prípad úspešnosti žalobkyne v konaní. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.1.2012 sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 a citoval z Civilného sporového poriadku: Komentár. 2. vydanie. C.H. Beck, Praha 2022, str. 1044 – 1045), ŠTEVČEK M., FICOVÁ S., BARICOVÁ J., MESIARKINOVÁ S., BAJÁNKOVÁ J., TOMAŠOVIČ M. a kol..

18. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení nesúhlasila s vyjadrením žalovaného v 2.rade, podľa ktorého by nemala mať nárok na úroky z omeškania a na náhradu trov konania. Poukázala na právoplatné ukončenie trestného konania odsúdením p. G., na znalecké posudky MUDr. Holešovského a MUDr. Seleckého. Uviedla, že v rámci trestného konania si nemohla škodu uplatniť do skončenia vyšetrovania a nebola to ani jej povinnosť, preto sa mohla jedine mimosúdne obrátiť s nárokom na plnenie na poisťovateľov. Obaja uviedli, že plniť nebudú, pretože nie je uzavreté šetrenie základu právneho nároku. Ani jeden nežiadal v zákonom stanovenej lehote doplniť podklady a ani jeden nenamietal závery znaleckého posudku MUDr. Holešovského. Poukázala na ustanovenia § 11 ods. 6 – 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení a uviedla, že tvrdenia žalovaných, že nemôžu plniť nároky žalobkyne na náhradu škody, lebo nie je ukončené trestné konanie sú nielen v rozpore so zákonom, ale môžu byť chápané aj ako úmysel uviesť žalobkyňu do omylu, aby čakala na skončenie trestného konania a nárok na náhradu škody by sa premičal. Nesúhlasila tiež s tvrdením žalovaného v 1.rade, že nemá nárok na úroky z omeškania. Poukázala na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2Co/1/2019 zo dňa 26.4.2023, v podstate na tam identickú argumentáciu práve žalovanej v 1.rade zastúpenej tou istou advokátskou kanceláriou a na skutočnosť, že krajský súd ju odmietol aj s poukazom na nálezy ústavného súdu. Žalovaný tiež poukázal na svoje vyjadrenie zo 4.12.2017, v ktorom žalobkyňa zdôraznila jeho stanovisko, že k výške nároku a jednotlivým položkám bolestného a SSU sa nevyjadruje, lebo nie je ukončené trestné konanie a že nežiada, ale bude žiadať k jednotlivým položkám nejaké ďalšie lekárske správy, závery vyšetrení, ktoré špecifikoval. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na zhodné postupy a závery MUDr. Holešovského a MUDr. Seleckého (položky 304c, 335a, položka jazvy). Položku 239 – 35 bodov ohľadom bolestného II v znaleckých posudkoch žalovaní nenamietali, je k tejto položke pripojená prepúšťacia správa. Žalovaným nič nebránilo túto položku uhradiť. Ani po doručení kontrolného znaleckého posudku dňa 20.4.2023 jej nič neuhradili. Žalovaný v 2.rade sa ani nevyjadril k znaleckému posudku.

19. Na nariadenom súdnom pojednávaní, na ktorom súd meritórne rozhodol, právny zástupca žalobkyne a právny zástupca žalovaného v 2.rade trvali na svojich stanoviskách a vyjadreniach. Žalovaný v 2.rade sa pojednávania s ospravedlnením nezúčastnil.

20. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z výsluchu žalobkyne, z vyjadrení právnych zástupcov, z Uznesenia o začatí trestného stíhania C. G. zo dňa 2.10.2014 ORPZ ODI Poprad, ČVS:ORP-850/1-VYS-PP-2014, zo žalobkyňou písomne uplatneného nároku zo dňa 20.12.2016, zo Znaleckého posudku MUDr. Holešovského č.4/2016 zo dňa 26.01.2016, zo Znaleckého posudku MUDr. Seleckého č. 06/2023 zo dňa 31.03.2023, z listu žalovaného v 2.rade zo dňa 11.1.2017, z listu žalovaného v 1.rade zo dňa 29.12.2016, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že dňa 2.10.2014 viedol C. G. dodávkové vozidlo typ Fiat Ducato ŠPZ H. XXXXX, po ceste III.triedy č. 018156, od Obce Hôrka smerom do Spišského Štiavnika resp. do Vydrička, kde pred križovatkou v tvare Y z doposiaľ nezistených príčin prešiel do protismeru a narazil do oproti idúceho OMV Škoda Felícia ŠPZ: I. XXX J., pričom vodičovi OMV C. B. ml. spôsobil ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 mesiacov, spolujazdcom C. B. st. ľahkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 3 týždne, K. B. ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 6 mesiacov a A. B., teda žalobkyňi, ťažkú ujmu na zdraví s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 mesiacov. Motorové vozidlo vodiča G. bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené v spoločnosti Wüstenrot poisťovňa, a. s., teda u žalovaného v 1.rade. Motorové vozidlo vodiča C. B. ml. bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené v spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., teda u žalovaného v 2.rade. Keďže za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka prevádzateľ motorového vozidla. Žalobkyňa si písomne listom zo dňa 5.12.2016, na základe Znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016 uplatnila voči obom žalovaným nárok na náhradu za bolestné II. vo výške 35 bodov - 619,- Eur v zmysle zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného II. bol 3.1.2016 (str. 10 posudku). Žalobkyňa si písomne listom zo dňa 5.12.2016, na základe Znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016 uplatnila voči obom žalovaným nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 570 bodov - 10 067,- Eur v zmysle zákona č.437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia bol 21.1.2016 (str. 10 posudku). V zmysle Opatrenia MZ SR z 18. mája 2016 17/2016 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 je hodnota jedného bodu 17,66 Eur.

21. Po zrušení rozsudku súdu a vrátení na ďalšie konanie a nové rozhodnutie dal súd v zmysle pokynov odvolacieho súdu vypracovať kontrolný znalecký posudok znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia a na jeho vykonanie ustanovil znalca MUDr. Mariána Seleckého. Závery tohto znaleckého posudku sú uvedené v bode 15 odôvodnenia rozsudku a je z nich zrejmé, že znalec MUDr. Selecký takmer 100 % potvrdil správnosť záverov znaleckého posudku MUDr. Holešovského. Jediným rozdielom oproti znaleckému posudku MUDr. Holešovského je dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného II, keď MUDr. Selecký stanovil tento dátum na 3.12.2015. Vzhľadom na uvedené je potrebné pri výpočte bolestného II vychádzať z hodnoty bodu za rok 2015, teda z hodnoty 17,16 € (nie 17,66 €), čo predstavuje sumu 601,- € (35b x 17,16 €) oproti pôvodne uplatnenej sume za bolestné II. vo výške 619,- €. Žalobu v sume rozdielu 18,- € zobrala žalobkyňa späť a súd konanie v tejto časti v súlade s § 144 a nasl. II. výrokom tohto rozsudku zastavil. Voči znaleckému posudku MUDr. Seleckého nemali námietky ani žalovaní.

22. Podľa § 427 ods.1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods.2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 429 Občianskeho zákonníka prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

Podľa § 431 Občianskeho zákonníka ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Podľa § 438 ods.1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Podľa § 438 ods.2 Občianskeho zákonníka v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

Podľa § 439 Občianskeho zákonníka kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

Podľa § 440 Občianskeho zákonníka kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

23. Žalovaní odmietli plniť poistné žalobkyni z dôvodu neukončeného poistného šetrenia s poukazom na neukončené trestné konanie, ktoré bolo vedené proti C. G.. Je nepochybné, že škoda žalobkyni bola spôsobená prevádzkou motorových vozidiel. Zodpovednosť prevádzkovateľov je založená na objektívnom princípe zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla. Právny základ nároku a rozsah zodpovednosti je daný tým, že ide o spolujazdkyňu, ktorá utrpela škodu spočívajúcu v škode na zdraví v dôsledku stretnutia dvoch osobných motorových vozidiel. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka možno použiť len na vyporiadanie medzi prevádzateľmi dopravných prostriedkov, ktoré sa stretli, nie však na posúdenie nároku na náhradu škody uplatnenej treťou osobou, vezúcou sa v jednom z týchto vozidiel. Jej zodpovedajú za škodu prevádzateľa predmetných motorových vozidiel podľa zásad objektívnej zodpovednosti v zmysle § 427 až 430 Občianskeho zákonníka, v prípadnom spojení s ustanovením § 438 Občianskeho zákonníka. Ak pri strete prevádzok dôjde ku škode na zdraví alebo na veciach tretej osoby, inej než sú prevádzateľa, nemožno vo vzťahu k nej použiť ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k tretím osobám prevádzateľa zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka, a to spoločne a nerozdielne podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka (napr. R 70/1969). Medzi sebou sa potom vyporiadajú prevádzateľa podľa hľadísk uvedených v § 431 Občianskeho zákonníka. Ak tretia osoba nesie na škode podiel v dôsledku svojho zavinenia, jej nárok na náhradu škody sa posúdi podľa tiež citovaného vyššie ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola v čase dopravnej nehody pripútaná bezpečnostným pásom a vodič nepožil alkoholické nápoje, preto sa poškodená na vzniku škody žiadnym spôsobom nespoluodpovedala, má teda právo, aby jej škodu spoločne a nerozdielne nahradili poisťovatelia motorových vozidiel, ktoré sa stretli a v dôsledku ktorého stretnutia utrpela škodu. Toto všetko konštatoval aj odvolací súd a uviedol, že správne súd prvej inštancie uviedol, že obaja žalovaní zodpovedajú za škodu, ktorá vznikla žalobkyni solidárne a títo sa následne vysporiadajú medzi sebou podľa účasti na spôsobenej vzniknutej škode v zmysle ust. § 439 OZ.

24. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b)

alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
d) ušlého zisku.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poisťený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poisťený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu,

a) ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,

b) podľa § 4 ods. 2 písm. b) až d),

1. za ktorú poisťený zodpovedá svojmu manželovi alebo osobám, ktoré s ním v čase vzniku škodovej udalosti žili v domácnosti,

2. vzniknutú držiteľovi, vlastníkovi alebo prevádzkovateľovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená,

3. vzniknutú na vozidlách jazdnej súpravy tvorenej motorovým vozidlom a prípojným vozidlom s výnimkou, ak škoda bola spôsobená prevádzkou iného motorového vozidla alebo ak ide o spojenie motorových vozidiel vlečným lanom alebo vlečnou tyčou pri poskytovaní pomoci, ktoré sa nevykonáva v rámci podnikateľskej činnosti,

c) na motorovom vozidle, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená, ako aj na veciach dopravovaných týmto motorovým vozidlom, s výnimkou škody spôsobenej na veciach, ktoré mali dopravované osoby, okrem osôb podľa písmen a) a b) prvého bodu, v čase, keď k dopravnej nehode došlo na sebe alebo pri sebe,

d) ktorú poisťený uhradil alebo sa zaviazal uhradiť nad rámec ustanovený osobitnými predpismi alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov,

e) vzniknutú pretekárom alebo súťažiacim účastníkom pri motoristických pretekoch a súťažiach alebo pri prípravných jazdách k nim, ani škodu na motorových vozidlách pri nich použitých, s výnimkou škody spôsobenej prevádzkou takéhoto vozidla, pri ktorej je vodič povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky,

f) vzniknutú uhradením nákladov zdravotnej starostlivosti, nemocenských dávok, dávok nemocenského zabezpečenia, úrazových dávok, dávok úrazového zabezpečenia, dôchodkových dávok, dávok výsluhového zabezpečenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia poskytovaných z dôvodu škody na zdraví alebo usmrtenia spôsobenej prevádzkou motorového vozidla,

1. ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu,

2. vodičovi motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola táto škoda spôsobená,

g) spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného stroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou,

h) ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou,

i) vzniknutú manipuláciou s nákladom stojaceho vozidla,

j) vzniknutú prevádzkou motorového vozidla pri teroristickom čine alebo vojrovej udalosti, ak má táto prevádzka priamu súvislosť s týmto činom alebo s udalosťou.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poisťený

- a) bez súhlasu poisťovateľa uzná povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poisťného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa tohto zákona,
- b) sa zaviazá uhradiť premlčanú pohľadávku,
- c) neposkytne poisťovateľovi potrebnú súčinnosť v súdnom konaní.

25. V danom prípade neexistuje žiaden zákonný dôvod, prečo by poisťovne žalobkyni náhradu škody na zdraví titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nemali plniť, po rozhodnutí odvolacieho súdu a po doplnení dokazovania kontrolným znaleckým posudkom túto svoju zákonnú povinnosť ani nepopierali. Žalobkyňa sa žiadnym spôsobom, ako už súd uviedol, nespoluoddieľala na vzniku škody, motorové vozidlo neriadil jej manžel, s ktorým žila a žije v spoločnej domácnosti, ona sama tiež motorové vozidlo nevedla, nie sú ani žiadne iné dôvody, pre postup poisťovní, keď jej plniť odmietli. Súd sa nestotožňuje ani s názorom, že v čase podania žaloby bola táto podaná predčasne v zmysle, že je potrebné konanie prerušiť do právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti C. G.. Toto konštatoval aj odvolací súd vo svojom uznesení. Obom žalovaným bolo uplatnenie nároku na náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 5.12.2016 doručené a títo na toto podanie reagovali negatívnym spôsobom, ako už je vyššie uvedené. V prípade, ak by aj žalovanému v čase jeho vyjadrenia táto písomnosť doručená nebola, žalovaný v 2. rade tvrdil, že mu žaloba bola doručená 29.11.2017 spolu s prílohami a Znaleckými posudkami, teda v tento deň mal možnosť začať šetriť poisťnú udalosť. Súd dáva za pravdu žalobkyni a zhodne s ňou tvrdí, že ak by žalobkyňa bola čakala na ukončenie trestného konania a riadila sa tým, čo bolo uvedené v odpovediach oboch žalovaných poisťovní k žiadosti žalobkyne o plnenie, bol by sa jej nárok premičal a potom (vychádzajúc z prístupu žalovaných pred začatím súdneho konania, aj počas neho, keď napr. žalovaný v 1.rade namieta tak úroky z omeškania, ako aj trovy) by vzniesli námietku premičania. Či to bol zámer, ako uvažovala žalobkyňa, alebo niečo iné, súd bližšie nerozvádza, ale v každom prípade má zato, že žalovaní si museli byť vedomí irelevantnosti výsledku trestného konania vo vzťahu k žalobkyňou uplatnenému nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. To, že nebol dôvod na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4T121/2015 bolo jasne uvedené v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn.21Co/5/2018-124 zo dňa 27.3.2018, medzi tými istými stranami sporu z toho istého právneho základu (konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15C/75/2015), kde súd druhej inštancie uviedol, že rozhodnutie súdu nezávisí od právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní o vine, keďže sa jedná o objektívnu zodpovednosť oboch motorových vozidiel, keď škoda vznikla v dôsledku stretu dvoch prevádzok vozidiel. Tejtó zodpovednosti sa prevádzatelia nemôžu zbaviť. Krajský súd poukázal aj na iné súvisiace konanie a uviedol, že žalovaní v 1.a2.rade sa nemôžu brániť, že nie je daná ich objektívna zodpovednosť, nakoľko je daná subjektívna zodpovednosť C. G. a táto ešte nie je právoplatne v trestnom konaní vyriešená. Práve na takéto situácie myslel zákonodarca a v tomto zmysle sa uberá aj súdna prax, aby poškodené osoby nečakali dlhú dobu na odškodnenie, t.j. zaplatenie náhrady škody na zdraví spôsobenej osobitnou povahou prevádzky motorových vozidiel a to zavedením inštitútu povinného zmluvného poistenia. Na základe neho preberajú na seba povinnosť odškodniť poškodené osoby poisťovne, u ktorých sú vozidlá povinne zmluvne poistené a následne sa potom tieto poisťovne medzi sebou vysporiadajú podľa miery zavinenia, resp. uplatnením regresného nároku voči škodcovi. Súd je viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, a v tejto súvislosti ďalšie trvanie na prerušení konania je právne irelevantné. Súd zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu SR III. ÚS 298/2017 z 21.11.2017, podľa ktorého súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t.j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu, a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú. Naopak, postoj všeobecných súdov vyznačujúci sa odlišnosťou prístupu k prejednávanej veci, ktoré sú v podstate identické, bez toho, aby svoj odklon odôvodnili, je prejavom svojvôle, ktorá odporuje základnému princípu právneho štátu. Navyiac, ako uviedla aj žalobkyňa, žalovaní neplnili ani za položku, ktorú nespochybovali, ostatné boli v oboch posudkoch ohodnotené identicky, a neplnili ani po tom, ako im bo doručený kontrolný znalecký posudok, ktorý nenamietali.

26. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa §11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

Podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. Žalobkyňa si svoj nárok voči obom žalovaným písomne listom zo dňa 5.12.2016 riadne uplatnila, kde na základe Znaleckého posudku MUDr. Zdenka Holešovského č. 4/2016 zo dňa 26.1.2016 žiadala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 570 bodov - 10 067,- Eur a náhradu za bolestné II. vo výške 35 bodov - 619,- Eur. Je pravdou, že znalecký posudok bol spochybnený aj odvolacím súdom z dôvodov uvedených v jeho odôvodnení, a v zmysle jeho pokynov dal súd vypracovať kontrolný znalecký posudok MUDr. Seleckým (s takmer na 100 % identickým záverom ako bol posudok Dr. Holešovského), avšak nie posudok bol dôvodom, prečo žalovaní odmietli plniť, aj keď v priebehu konania zmenili rétoriku. Pôvodne na žiadosť žalobkyne o plnenie obaja uviedli, že plniť nebudú, pretože nie je uzavreté šetrenie základu právneho nároku. Ani jeden nežiadal v zákonom stanovenej lehote doplniť podklady a ani jeden nenamietal závery znaleckého posudku MUDr. Holešovského (viď § 11 ods. 6 – 8 zák. č. 381/2001 Z.z.) . Aj keď súd vo veci nariadil kontrolné znalecké dokazovanie v zmysle pokynov odvolacieho súdu, poukazuje aj na svoje konštatovanie z pôvodného rozsudku, a síce že v konaní medzi týmito istými stranami, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C298/2015, bolo právoplatne rozhodnuté (po potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom) a žalobkyňa, uplatňujúca si bolestné s poukazom na znalecký posudok MUDr. Holešovského (z titulu škody na zdraví, ktorá jej vznikla dopravnou nehodou dňa 2.10.2014) bola p. A. B. úspešná, neúspešná bola len v časti uplatneného príslušenstva. V súvislosti s námietkami žalovaných spochybňujúcich znalecké posudky MUDr. Holešovského súd v tomto prebiehajúcom súdnom konaní tiež uviedol, že v spomínanom konaní odvolací súd konštatoval, že znalecký posudok (č. 15/2015 zo dňa 8.2.2015) D. L. je adekvátnym podkladom pre stanovenie výšky bolestného. Znaleckým posudkom č. 4/2016, dal odpovede na to, aké zranenia žalobkyňa utrpela pri dopravnej nehode dňa 2.10.2014, poukazuje na § 3 ods.4 zákona č.437/2004 Z. z., a teda (oproti pôvodnému posudku č. 15/2015) na to, že žalobkyňa bola počas hospitalizácie dňa 3.12.2015 operovaná, boli jej odstránené z tela ramennej kosti vľavo vnútrodreňovo zavedené drôty, stehy boli odstránené dňa 11.12.2015. Dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného II. určil znalec na 3.1.2016, teda 4 týždne po operácii. To bol jediný rozdiel oproti znaleckému posudku MUDr. Seleckého. D. L. popísal aj aké trvalé následky zanechali u poškodenej posudzované poranenia a položkovito tiež ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia, kde pre takéto hodnotenie ustálil zdravotný stav na deň 21.1.2016, teda cca 6 týždňov od poslednej operácie. Žalovaným zo spisu 10C 298/2015 boli známe aj lekárske správy a spolu so znaleckým posudkom MUDr. Holešovského mohli tieto listiny použiť za účelom požiadania o vypracovanie súkromného znaleckého posudku. V konaní 10C 298/2015 neboli uplatňované námietky tak, ako v prebiehajúcom konaní.

28. Podľa § 2ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej

poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 2ods.2 zákona č.437/2004 Z. z. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

Podľa § 2ods.3 zákona č.437/2004 Z. z. Na účely tohto zákona

- a) poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví,
- b) poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví,
- c) poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "poskytovateľ náhrady") je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov, 1)
- d) posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, lekár so špecializáciou v odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia príslušného oddelenia alebo príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia.

Podľa § 3ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 3ods.2 zákona č.437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 3 ods.3 zákona č.437/2004 Z. z. ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 3 ods.4 zákona č.437/2004 Z. z. ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 4ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4ods.2 zákona č.437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 4ods.3 zákona č.437/2004 Z. z. ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

Podľa § 5ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5ods.2 zákona č.437/2004 Z. z. výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5ods.3 zákona č.437/2004 Z. z. Na valorizáciu výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa nevzťahuje osobitný predpis. 2)

Podľa § 5ods.4 zákona č.437/2004 Z. z. Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 5ods.5 zákona č.437/2004 Z. z. V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

Podľa § 7ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 7ods.4 zákona č.437/2004 Z. z. o vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas.

Podľa § 7ods.6 zákona č.437/2004 Z. z. ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. 8)

Podľa § 8ods.1 zákona č.437/2004 Z. z. lekársky posudok obsahuje

- a) meno, priezvisko, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a povolanie poškodeného,
- b) dátum vzniku poškodenia na zdraví; ak ide o chorobu z povolania, dátum priznania choroby z povolania,
- c) miesto, kde vzniklo poškodenie na zdraví,
- d) čísla položiek, podľa ktorých sa hodnotila bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia,
- e) určenie diagnózy,
- f) hodnotenie v bodoch a zdôvodnenie,
- g) celkový počet bodov.

Podľa § 8ods.2 zákona č.437/2004 Z. z. z lekárskeho posudku musí byť zrejmé, na základe akých skutočností posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu bodov.

Podľa § 8ods.3 zákona č.437/2004 Z. z. lekársky posudok sa vydáva písomne. Poškodenému sa doručí jedno vyhotovenie lekárskeho posudku aj v prípadoch, ak o lekársky posudok požiadala iná oprávnená osoba podľa § 7ods. 4. Jedno vyhotovenie lekárskeho posudku sa doručí aj lekárovi, s ktorým má poškodený uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. 9)

Podľa § 8ods.4 zákona č.437/2004 Z. z. lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

29. Zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia sú upravené v §§ 9 a 10 zákona č.437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

30. Podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 18. mája 2016 č. 17/2016 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2016 je hodnota jedného bodu 17,66 Eur. Obaja znalci ustálili zdravotný stav pre účely hodnotenia sťaženia

spoločenského dňom 21.1.2016, teda pri výpočte sťaženia spoločenského uplatnenia treba vychádzať z tohto opatrenia.

Podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 13. mája 2015 č. 3/2015 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2015 je hodnota jedného bodu 17,16 Eur. Vzhľadom na závery kontrolného znaleckého posudku bol ustálený zdravotný stav pre účely hodnotenia bolestného II na deň operácie 3.12.2015. S týmto dátumom súhlasila aj žalobkyňa a v tej súvislosti aj zobrala žalobu o sumu 18,- € späť. Pôvodne si uplatnila sumu vo výške 619,- € (35b x 17,66 €), podľa posudku Dr. Seleckého sumu 601,- € (35b x 17,16 €).

31. Keďže sa žalovaní dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku, priznal súd žalobkyni aj zákonný úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Právny základ zodpovednosti resp. povinnosť plniť (podľa názoru súdu už pri uplatnení nároku pred podaním žaloby preukázaný) nároky žalobkyne na náhradu škody žalovanými v 1. a 2. rade je daný tým, že žalobkyňa ako poškodená utrpela škodu v dôsledku stretu prevádzok - čelnej zrážky dvoch motorových vozidiel ako spolujazdec. V čase nehody bola žalobkyňa pripútaná, vodič nepožil pred jazdou alkoholické nápoje a bol oprávnený viesť motorové vozidlo, teda žalobkyňa sa žiadnym spôsobom nespoluodpovedala na vzniku dopravnej nehody zo dňa 2.10.2014 resp. žiadnym spôsobom sa nespoluodpovedala na vzniku škody, ktorá jej bola spôsobená stretom prevádzok motorových vozidiel. Žalovaní však a priori plniť odmietli, aj šetriť poisťnú udalosť, a to až do skončenia trestného konania. Úroky z omeškania súd žalobkyni priznal od 1.2.2017 tak, ako si ich uplatnila, nakoľko listy od oboch žalovaných o odmietnutí plnenia za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia boli doručené jej právnomu zástupcovi v januári 2017, teda jej súd priznal úroky z omeškania od 1.2.2017, kedy sa žalovaní do omeškania dostali. Súd žalobu zamietol len v časti výšky uplatnených úrokov z omeškania (5,05 %), teda vo výške 0,5 %, nakoľko v období od 16.3.2016 do 26.7.2022 bola sadzba úrokov z omeškania 5 %. Podporne súd ohľadom priznania úroku z omeškania argumentuje napr. aj rozsudkom Krajského súdu v Bratislave vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 2Co/16/2021 zo dňa 21.6.2023, podľa ktorého „16. Rovnako súd prvej inštancie správne rozhodol aj o vzniku nároku žalobcov na úrok z omeškania. Žalovaný namietal, že splnil všetky povinnosti podľa § 11 odsek 6 písmeno b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a preto žalobcovia nemajú nárok na úrok z omeškania, tento im môže vzniknúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia o priznaní nároku na náhradu škody. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. Námieta žalovaný ohľadom vzniku nároku na úrok z omeškania odvolávaním sa na ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. nie je opodstatnená, pretože označené ustanovenie upravuje úrok z omeškania ako sankciu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti uloženej poisťovateľovi v odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. povinnosti vykonať v stanovenej lehote vyšetrovanie škodovej udalosti. O tento prípad ale v súdnej veci nejde; predmetom sporu je nárok na výplatu poisťného plnenia (peňažného plnenia spočívajúceho v náhrade škody vzniknutej stratou na zárobku), pri ktorom omeškanie poisťovateľa (žalovaného) nastáva uplynutím 15. dňa od ukončenia vyšetrovania škodovej udalosti (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.). Keďže zákon č. 381/2001 Z.z. neobsahuje špeciálnu úpravu pre prípad omeškania s poskytnutím poisťného plnenia, neprichádza do úvahy iný spôsob určenia výšky úrokov z omeškania než aplikáciou ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 309/2020, sp.zn. III. ÚS 214/2020 a sp.zn. III. ÚS 215/2020, v ktorých ústavný súd uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, žeby jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná lehota na vybavenie poisťného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrovania poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 OZ) vzniknutej z ublíženia na zdraví.“

32. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda úspešnej žalobkyni súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Ľ Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Ľ Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ľ Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ľ Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ľ Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ľ Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ľ Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).